

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Évi előfizetés 14 ft — kr. | Negyedévre 8 ft 50 kr.
Félévre 7 ft — kr. | Egy hónapra 1 ft 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Tanyai szocializmus.

Szeged, február 4.

Már most egy-egy fővárosi ujság is felül annak, amit Szegedről fujtak ki, hogy a tanyai polgárság közé bevitték a „szocializmus mérgét”.

Nevetségesebb dolgot régen gondoltak ki ennél. Kaczag rajta minden ember, akinek fogalma van a szegedi tanyai nép gondolatvilágáról, aki ismeri és becsüli ezt a népet a maga egyszerűségében, a maga becsületességében és aki tudja, hogy odakint a nagy tanyavilágban a munka képezi az emberek egyetlen vágyát és legfőbb akkor haragszanak, ha nincs mit dolgozniok.

Bizony azt sem tudja a tanyai nép, hogy milyen fán terem a szocializmus, melyet rákennek a bukott pártbeliek. De nem is él ebben a népben, bár öntudatlan, egy szikrája sem az olyan fajta szocializmusnak, melynek terjesztését a függetlenségi és 48-as pártra ráköltötték.

Ugyan mit akar a szeged-tanyai nép, ami a „veszedelmes” szocializmusra hasonlít? Azt akarja, hogy ne szorítsák kegyetlenül az adóért olyankor, mikor esztendei munkájának gyümölcse még mind a földben van, mert más pénzforrása nincs sehol. Azt akarja, hogy a város, mint földbirtokos legyen emberséges és ha követeli a szerződés megtartását, maga is tartsa meg azt. Azt akarja, hogy csinálják meg a külterületi utakat, melyekre minden bérlő külön adót fizet és azt akarja, hogy el ne pusztítsák hatóságilag, kezébe ne adják a koldusbotot, mert már is egész sereg ember vándorolt el jobb vidékre Szeged város hetvenezer holdas birtokáról.

Ha ez szocializmus, vajjon mi csoda az, ami igényeket most, úgy látszik, a gentry vetett föl Bethlen földmívelési miniszterrel szemben. Hiszen azok a jó urak, akik a maguk birtokait elvesztik egyenesen azt akarják, hogy az állam adjon nekik új földbirtokot, hogy mentse meg őket attól, amire rászorulni kezdenek, mentse meg őket — a munkától.

Ezt a badarságot, ezt a képtelenséget nem itéli el a kormánypárti sajtó, sőt dicséri, magasztatja a földmívelési minisztert, aki megmenteni készül egy osztályt. Szép mentés, az igaz, bőrre az államnak, mely közterhekkel nyomja agyon azokat a polgárokat, akik küzdenek és nyomorognak, akik csak hiré-

ből ismerik a jólétet és a könnyen élést, a kényelmet és a fényt.

Ez a veszedelmes, ez a társadalom-fölforgató irány, nem pedig az, amiben a szegedi nép keresi a boldogulását. Az lenne a veszedelem, ha a magyar polgárok tömege azt látná, hogy a kormány jutalmakat osztogat szabadalmazott naplopóknak és hogy az állami birtokok bérbeadásánál nemesi diplomákat kell majd letenni biztosíték helyett.

Azt várják-e talán a kormánypárti ujságírók, hogy ez a mi polgárvárosunk tapsoljon az eféle bolondságoknak és hogy különösen a tanyai nép hálával, magasztatással vegye körül azt a hatóságot, mely érdekeit elhanyagolja, melynek mindenütt csak sujtó kezét érzi.

Persze választás előtt úgy képzeltek a szegedi kormánypárti kortések, hogy az ő tekintélyük és hatalmuk elég lesz arra, mikép előttük leboruljon a nép. Azt képelték, hogy egy rendelet, egy üzenet a tanyai kapitányok útján, tömegesen betereli a polgárokat a „szabadelvű” zászló alá. Ha így lett volna, dicsérnék is a szeged-tanyai népet, hogy ahhoz fogható nincs az országban sehol. De ez a dicséret volna a mi népünknek a legnagyobb szégyene, amint a legnagyobb diadala az, hogy visszautasította a kerítésnek minden kísérletét és önérzetesen, büszkén ment szembe a tulkapó hivatalos hatalommal.

Erős, tiszteletreméltó öntudat nyilatkozik ebben, az igaz, de hisz nyoma sincs a szocializmusnak abban az értelemben, hogy a legkisebb mértékben is föl volna forgatva odakint a tanyák között a törvényes rend, a nyugalom és béke. Mint azelőtt, csak úgy tiszteli a törvényt és a hatóság törvényes rendelkezéseit, még akkor is, ha a tanyai kapitányok útján jutnak el hozzá, akiknek nagy része bizony nem szolgál rá a nép tiszteletére.

Mert végre is, a kérdésnek ezt a részét nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ha azt akarja a hatóság, hogy tisztelet adassék működésének és intézkedéseinek, ám gondoskodjék pontos és becsületes közigazgatásról. Gondoskodjék arról, hogy akik végrehajtják az akaratát, legyenek megbízhatók és tisztességesek. Mert még a legmagasabb műveltségű társadalomban is fölmondják a tiszteletet, sőt az engedelmisséget is azoknak a hatósági személyeknek, akik vagy lelkiismeretlenek vagy tudatlanok.

Kitüntetés. Ő felsége Sendlein Antal Pozsony város főmérnökének szolgálata közben szerzett érdemei elismerésül, a Ferencz József-rend lovagkeresztjét adományozta.

Titkok a kaszárnyában.

— Egy tábornok az altisztek ellen. —

Óriás feltűnést keltett Németországban György szász hercegnek, a szász hadtest vezénylő parancsnokának a rendelete, amelyet a kegyetlenül vert és megkínzott legénység érdekében, a sereghez intézett.

El van abban mondva, mint alább következik, sorról-sorra, hogy mint kiozzák a legénységet az altisztek, akikre a tisztek nem ügyelnek föl eléggé és sajnos tapasztalja a rendelet, hogy az olykor följajduló panaszlok ellen s nem mellett vannak az ügy vizsgálatára kiküldött följebbvalók.

A „Szegedi Napló” mult heti számaiban három cikk jelent meg éppen erről a dolgról Öngyilkos katonák címmel. El volt benne mondva az ujoncz-katona keserves sorsa, kinztatása, mint logikus oka a mi hadseregeinkben oly megdöbbentő módon elharapózott öngyilkosságoknak.

Tények voltak elmondva bennük, tények amelyek oly durvák s szinte hihetetlenek látszók, hogy a katonasorral nem ismerős olvasó a fejét rázza meg rá:

— Lehetetlen az.

Pedig, sajnos, megtörtént s a kaszárnyák szobáiban, ahol a káplár az ur, megtörténik minden este. S aki hihetetlennek találná, az olvassa György herceg tábornok rendeletét, amely itt következik:

Főparancsnokság 2611. IIb. szám.

Drezda, 1891. jun. 8. A hadbírószági vizsgálatok hosszu sorozata, melyeket utóbbi időben alárendeltek testi bántalmazása miatt megidítottak, oly állapotokat hozott napfényre, melyek nagy mérvben aggasztók.

Az elém terjesztett okiratokból meggyőződtem, hogy az előfordult erőszakosságok és testi bántalmazások nem voltak pillanatnyi fölhevülés következményei. A testi bántalmazások emez esetei is büntetendők ugyan, de egyrészt a szolgálati buzgalom és vérmérséklet, másrészt pedig indolencia által menthetők vagy legalább megmagyarázhatók.

Azonban a testi bántalmazások nagy része sokkal rosszabbnak bizonyult: raffinált kínzásnak, a durvaság és elvadulás kifolyásának, melyet a gyakorlatban levő felügyelet és ellenőrzés mellett alig tarthatna az ember lehetségesnek. Oly bánásmód kapott lábra, mely a csapatok jó szellemére és fegyelmére zavarólag hat, minden bajtársaságot lehetetlenné tesz. Eme gyakran tanuk előtt elkövetett erőszakosságokat még rosszabb bánásmódtól való félelem miatt nem jelentik föl és ugyanazokat a legénységeket, melyeket még nem rég bántalmaztak, kevés hónappal utóbb ugyancsak bántalmazásokkal vádolják. Az okiratokból kitűnik, hogy nemcsak ujonczokat, hanem öregebb katonákat is hiteken, sőt hónapokon át bizo-

nyos rendszerességgel hetenkint többször, néha naponként is jobbára ötven botütéssel traktálnak. Különösen a következő es tek engednek nagy mérvű durvaságra és érzéketlenségre következtetni.

*

Zwahr altiszt (12. gyalog tüzérezred 3. század) egy napon egy dézsa forró kávé helyezett a székre, melyet Hunger tartalékos kénytelen volt föl és lenyújtani és ezt a nyújtást addig folytatta, míg a dézsa leesett és a forró kávé Hunger arcát és testét elöntötte.

Weize altiszt (12. gyalog tüzérezred 1. század) egy napon megparancsolta Lorenz tüzérnek, hogy figyelmetlenség miatt a szármolyra feküdjék. Kérésére, hogy „előbb leléphessen, azt válaszolta, hogy előbb meg kell kapnia verését“ és testének hátsó részére szíjjával harmincz ütést applikált; midőn látta, hogy Lorenz nem fekszik rendesen, megrugta és folytatta az ütést. Lorenz e betegség folytán hólyogbajba esett és kórházba kellett őt szállítani.

Zehme altiszt (12. gyalog tüzérezred 1. század) 1890. januárban káplárságának összes legénységét éjnek idején felköltötte és sisakkal és oldalfegyverrel, különben pedig ingben fél óra hosszat futó lépést gyakoroltatott. Ugyanez az altiszt az ujonczokkal szivarra gyújtott és égő szivarral a szájukban addig futtatta őket, míg lassan ötvenet olvasott, azt követelve, hogy addig el kell színiok a szivarokat.

Liebing tizedes (12. gyalog tüzérezred 1. század) egy reggelen, midőn még ágyban feküdt, megparancsolta Bischof ujoncznak, hogy szármolyt nyujtson és midőn az ujoncz ezt lassan végezte, több ízben teljes erővel arcul ütötte; Bischof fél óra mulva végkép kifáradt, Liebing a szármolyra még egy másikat állított és megparancsolta, hogy Bischof tovább nyujtsa azokat. Miután Bischof a nagy erőlködés folytán izzadni kezdett, Liebing leöntötte őt egy korsó jéghideg vízzel és szíjjával addig ütötte fejét, míg vér folyt belőle és végül addig verte a porolóbottal, míg az eltört. Bischof végre összedől s a kórházba kellett őt szállítani.

Pflug őrmester (194. ezred 7. század) a rábizott ujonczokat az egész kiképzési időszak alatt majdnem naponként részben magapofozta, részben mások által pofoztatta, oldalfegyverrel, fadarabokkal, szék lábakkal és külön e célra készített ostorral testük minden részén, fejükön, hátukon, ülepükön térdükön ütlegezte, néha mellen ragadta és fejüket a falhoz csapkodta. Egy szemle alkalmával tulságosan bekent csizmákat arcukhoz dörzsölte; más alkalommal az előmutatott piszkos harisnyák végét négy-öt perc hosszat kellett rágniok. Az ujonczokat, kik a gyakorlatnál ügyetlenül végezték a térdhajtást, úgy fektette két szék fölé, hogy a térdük támasz nélkül maradtak, aztán a térdre ült tíz perc hosszat. Midőn az ujonczok a fájdalom miatt fölkiáltottak, Pflug, egyik kezével betartotta szájukat, a másik pedig pofozta őket.

Geilsdorf altiszt (133. ezred 5. század) szintén szokásból bántalmazta alárendeltjeit. Eljárását oly szigoruan szabályozta, hogy négy ütletet egyfont hurkának nevezett és fél, egész, sőt öt font hurkát osztogatott, melyek átvevétel az ujonczok nyugtakönyvben elismerni tartoztak. Oly ujonczok, kik nem teljesítették parancsait a legnagyobb pontossággal, végkimerülésig térdhajtást voltak kénytelenek végezni, úgy, hogy a padló a lefolyt izzadságtól egészen vizes lett és az ujonczok már csak jobbra és balra támo lyogni voltak képesek. Ha az ujonczok kifáradtak, úgy Geilsdorf nádbottal ütlegezte őket; e mellett nem röstelte, hogy az ujonczok által vajaskenyeret, süteményt, egy lámpát ajándékozottatott magának, pénzt vett tőlük kölesön és 24 márkából, melyet egy ujoncz másoknak való átszolgáltatás végett rábizott, 12 márkát saját céljaira fordított.

Kujan altiszt (105. ezred, I. század) ujonczai között volt egy Schwabe nevű igen korlátolt eszű, ügyetlen ember. Kujan ezt az embert nemcsak maga ütötte agyba-

főbe csizmaszárral és egyéb tárgyakkal, hanem alárendeltjeinek is majdnem naponként megparancsolta, hogy Schwabet hiányos gyakorlás miatt ütlegezzék. Midőn Schwabe egy ízben, bizonyára nagy kinjában szükségét nadrágjába végezte, Kujan megparancsolta neki, hogy azt megegye és hogy jobban essék neki, egy másik ujoncznak meghagyta, hogy előbb sózza meg. Miután azonban Kujan végül mégis följelentették, azzal fenyegette a legényeket, hogy halálos ítéletüket írják alá, ha a bántalmazásokról valamit vallanak.

Büntetést szenvedtek:

Wise altiszt, két évi börtön és degradálás;

Liebing tizedes, két évi börtön;

Hoffmann tizedes, két évi és három havi börtön;

Zehme altiszt, három évi börtön és degradálás;

Geilsdorf altiszt, negyedfél évi börtön és degradálás;

Pflug őrmester öt évi börtön.

*

Ily méltatlan, minden törvényt, szabályt és emberséget kigunyoló bánásmód: ilyen, az egyenruhát és öntudatot meggyalázó terrorizmus nem érlelheti meg azokat a gyümölcsöket, melyeket a hadseregben ápolni kellene; ilyen módon sobasem fogják fölébreszteni a hü és odaadó kötelességteljesítő szellemét. A főlebbvalók, kik hatalmukkal ily módon visszaélnek, mindig hajlandók lesznek ilyen kihágásokra; és az alárendeltek, kikkel így bánnak, hogyan szeressék főlebbvalóikat? Ahelyett, hogy a hadsereg a szociál-demokraczia romboló tanai ellen működne, az ilyen bánásmód által ennek az iránynak karjaiba kergetetik.

Végül még egy körülményt említek, mely a testi bántalmazások tárgyában megindított vizsgálat közben gondolkozóba ejtett. Néha úgy látszik, mintha a főlebbvalók kezdetül fogva a vádlott mellett foglalnának állást, aki bántalmaztatott...

Ha azonban bármilyen fokú főlebbvalók várakozás ellenére nem lennének azon, hogy a jelzett cél elérését tőlük telően előmozdítsák, úgy minden kétséget elakarok oszlalni az iránt, hogy az ilyen főlebbvalók kérlelhetlenül a legszigorubb felelősségre fognak vonatni.

György herczeg,
vezénylő tábornok.

Apponyi és Hamza Miska.

— A szegedi kir. biztosság idejéből. —

Ez egy ügyes történet arról, hogy a nagy Apponyi nem mindig örvendett akkora jeles ismeretségeknek, mint amilyen széles a haza. Persze, most, pláne a téli nemzeti körutazás és szónoklás után meg épen másképpen van. Alig hisszük, hogy volna olyan kiesike politikusa és ujságolvasója ennek a hazának, aki ha egyszer csak úgy elébe kerülne a nagy gróf, egyszeribe föl ne ismerné.

Ha másból nem, az „Auslagok“ból igen bő alkalma van kiesinek, nagynak ismerni Apponyit, a legkisebb gyerek is tudja már: ki az a hosszalábú és nagy orru bácsi ottan? S hallja is otthon a papájától, hogy az a hosszalábú bácsi lesz már nemsokára Magyarország ura.

Bezzeg nem volt ilyen nagy ismeretsége a nagy államférfiúnak még a szegedi kir. biztosság idején, amikor tudtán kívül egy igen jóízű epizód játszódott le egy vizitje alkalmából — itt Szegeden.

Egy volt kir. biztossági hivatalnok beszéli el nekünk az apróságot a következőképen:

A Zsótér-házban székelő kir. biztosság szűk folyosójára nyíló ajtókat rendszeren nyitva voltak.

Épen a király látogatás előtti hetekben az elbeszélő hivatalnok hivatalos helyiségében többet magával volt, mikor egy napon a délutáni órákban a folyosó homályából egy hórighorgas ur hajtotta be a fejét az ajtónál és meglepő basszus hangon kívánt jó napot.

A kir. biztossági urak, akik itt együtt voltak, a jövevény felé fordultak és az egyik csak úgy szokásosan félvállról kérdezte:

— Mit akar?

A mély bariton igen szerényen felelt:

— A királyi biztos urat keresem.

Kurtán, röviden mondták onnét belülről:

— Nincs itthon.

— Mikor találhatnám?

A királyi biztosi urak próbára tett türelmüket vesztve, idegesen fordítottak hátat a kérdezősködőnek és az egyik még erre a válaszra méltatta:

— Mondtuk már, hogy nincs itthon jön máskor.

A hórighorgas, ropogós cipőjű ur szerényen visszahúzódott és távozni készült, midőn az ezen epizódot elbeszélő tisztviselő hirtelen fölugrott és kisietett, hogy a kérdezősködő ur kilétét megtudja.

S ugyanezest megnyult a képük az ajtóban a hivatalnok uraknak, mikor a hosszú ur elébe társuk meglepetve és magát kihuzva e szavakkal lépett:

— Méltóságos gróf ur, a kegyelmes ur sajnálni fogja, hogy nem találkozhatott méltóságoddal, az imént ment ki, de 6 órára viszszatér az ebédhez.

A gróf ur nyájasan fogadta az udvariaságot és azt mondta, hogy ha később vissza nem jön, reggel bizonyosan tisztelétét teszi a kir. biztosnál.

Ezzel kezét fogott a tisztviselővel és távozott.

Akkor aztán körülkapták a hivatalnokok a társukat s még nagyobbra nyult a képük, mikor az így szólt:

— Ez Apponyi gróf volt.

Az egyik így fakadt ki erre:

— Hát miért nem mondja?

Persze, persze, hogy ha Apponyi gróf, hát miért nem mutatja be magát, ha azt akarja, hogy udvariasan fogadják.

Azonban az a haszon meg volt a dologból, hogy ezen túl jobban megnézték a vizitbe érkező urakat.

Néhány nap mulva ismét egy ur érkezett látogatóba a kir. biztoshoz. A kegyelmes ur nem volt otthon. A kir. biztosi urak most helyre akarván hozni a multkori vigyázatlanságot, úgy körülkapták a jövevényt, hogy a rettenetes udvariaságtól és előzékenységtől szóhoz is alig jutott. Székkel kinálták, hajlongtak előtte és biztosították, hogy a kegyelmes ur roppant sajnálni fogja, ha eltávozik, csak várja be, mindjárt jön stb.

Javában kurizáltak az előkelő vendégek, akinek valósággal tömjéneztek, egyik másik, „méltóságod“nak is titulálta, mikor belépett a szomszéd szobából a pompás jeletet elbeszélő tisztviselő és a körülrajongott méltóságos urat így üdvözölte:

— Na, hát maga Miska, mit keres itt?

Az elkényesztetett előkelőség, aki feltűnően barna a férfiú volt, fölkel a székről és széles szájjal nevetve, válaszolt amugy igazándi czigányos kiejtéssel:

— Készeném, tekintetes ur, elgyittem a kegyelmes urtól engedelmet instálni, hogy a királylátogatásra Szegeden muzsikálhassak a bandámmal.

A Hamza Miska (mert a nagyváradi cigányprimás volt a megkurizált ur) udvara egyszerre szétrebbent. Miskát azonban nem hozta ki sodrából a dolog, hanem újra letelepedett, hogy kivárja a kegyelmes urat.

A boszankodó urak egyike a cigányt el akarta ugrasztani és elhaladván előtte, rá morgott:

— Előre is mondhatom, hogy hiába vár, a kegyelmes ur úgy se fogadja.

A hires cigány mosolygott és ezt mondta:

— De fogad engem instálom, mert az öcsese beajánlott.

S büszkén simogatta meg a kezében a Tisza Pista ajánló levelét.

Mikor ezt az urak megtudták, kibékültek a helyzettel, mert még se vesztett egészen kárba a primás megkurizálása.

Mikor az a derék férfiú Tisza Pista — cigányja.

Kopott papérek.

— A választási bakkancsok nem kellenek. —

A sok igaz készítésű, de hamis czélú kortospénz között, mely a kormánypárt és gazdag jelöltjei által a közelebbi választásoknál szétszórtatott, nagyon sok hamis ígéret és papérez is volt. Már is kitűnik ez, midőn az ígéreték fényét a kérlelhetlen idő letörli és a papérezek poklohat a józan ítélet lekoptatja.

Különös, hogy ilyen hamis értékeket olyan okos emberek között is forgalomba akartak hozni, akikről, midőn belátták, hogy önkényt nem szívesen csalódnak, rájuk fogták, hogy makacsok és még talán azt is, hogy ravaszok.

Igy jártak a szegedi második kerület kormánypárt kortesei a „nagy csizma” ígérettel, a katona bakkancsokkal. Mert a mint jól értesült forrásból tudjuk, az általuk nagyon sokra becsült honvéd bakkancsvállalat nem akar kelleni a vállalkozóknak.

A dolog komolyan úgy áll, hogy a szegedi bőripari szövetkezet nem igen akarja elfogadni, a m. kir. honvédelmi miniszteriumtól ide ígért csizmák és bakkancsok készítését. Mert tudvalevőleg az ilyen vállalatoknál a kisebb és nagyobb méretű csizmák és bakkancsok más-más áron adatnak oda a vállalkozóknak és mint-hogy a nagyobb méretű lábbeliknek aránylag nagyobb áraik vannak, a vállalkozók között a kis és nagy méretű lábbelik arányosan szoktak szétszórtatni.

Azonban a szegedi bőripari-szövetkezet mind a legkisebb méretű és így a legalacsonyabb áru lábbeli készítését kapta. Tehát nem elég, hogy a régibb évek vállalataihoz képest aránylag igen keveset kapnának, de még amit kapnának, az is a nehezebb, rosszabbul fizető része a vállalatnak.

Nehogy valaki azt gondolja, hogy mind ez azért történik így, mert a kormány jelöltje elbukott. Sietünk kijelenteni, hogy ez a papérez-ígéret már a választás napján zsebben volt s hogy csak a választás után január 31-én lett a nagy jutalom minősége bevallva, ennek mi nem lehetünk oka.

Mindemellett a kivivott győzelmes harc után nincs hajlamunk az ígéretet hozó eiesett jelöltet vadolni, mert ő bizonyíthatóan nem érthette azt, hogy a távozó Cserhalmay vezérnadbiztos milyen ügyes diplomata az ígéreték beosztásánál.

A gyöngébbek kedvéért még azt is meg kell jegyeznünk, hogy ezen katonai lábbeli szállításoknál az ajánlattevő soha nem szabja az árakat, hanem azok méretek szerint határozottan elő vannak írva, s hogy előző években is a brassói szász iparosok tulnyomólag a legkedvezőbb árúkat kapták és azokból a lehető legtöbbet.

Nemde előre megmondtuk, hogy ez a zsebben tartott ajándék fölér a papérezzel...

Ujdonságok.

Szeged, febr. 4.

Tájékoztató.

Febr. 6. Az „Egyetértés” ált. iparmunkás önképző- és betegsegélyező-egyesület táncvizigalma Körös Lajos vendéglőjében.

Február 13. Fazekas-segédék bálja (Szécsi-féle bormérőben Szent-háromság-utca, 46. sz.)

— A miniszter aggodalma. Pálffy Ferencz polgármesterhez ma egy leirat érkezett, a földmivelésügyi minisztertől, melyben a miniszter aggodalmasan kérdezősködik a szegedi gátak és töltések állapotáról s a Tisza magaviseletéről. Az aggodalomra ezidőszerint nincs ok s erről legközelebb értesíteni fogja a polgármesteri hivatal a minisztert. Egyetlen homályos pont van a folyamszabályozási építkezések közt — és ez a rakpart, de ez tulajdonképpen nem tartozik azon építkezések közé, mely az árvízveszély elkerülésére szolgál s így folytonos ingadozása legföllebb érzékeny kárt okoz, de nem ad okot az aggodalomra.

— Közlekedés a Tiszán. Az enyhe idő lent és fönt sok helyen megtisztította a Tiszát. Mint a dunagőzhajózási társaság szegedi főnöksége közzé teszi, Gombos és Erdőd között a komp-forgalom ismét megnyílt.

— A trachomások sorsa. Akiket az Isten szegénységük mellé trachomával vert meg, nagyon elnagyott állapotban vannak nálunk. A város megteszi intézkedéseit kirendeli kerületi orvosait trachomát irtani, de ez úgy látszik — a statisztika számadatai mindennap ezt bizonyítják — nem elég arra, hogy gyökeresen eleje legyen véve a veszedelem tovább terjedésének. A nép nem igen akarja belátni a baj nagyságát s makacsodik, mert némelyiknek a betegek közül még az az egy forint is pénz, melyet havonként kell fizetni az orvosnak. Másokat a három-négy órai ut akadályoz abban, hogy a rendes időben ellátogassanak az orvoshoz. A gyökeres ellenszer a trachoma ellen — Faragó Ödön dr. városi főorvos terjedelmes jelentése szerint — a trachomakórházakban rejlik, melyek fölállítását a főorvos a trachoma óriás mérvben való terjedése miatt minél hamarabb teljesíteni kéri. A tanács ma határozott a jelentés fölött, melyet Rainer József főkapitány pártolólággal terjesztett a mai tanácsülés elé. A tanács kimondta, hogy kérvényt fog a belügyminiszterhez fölterjeszteni a trachomakórházak fölállítására végett, mert a város a legjobb akarattal s ianc olyan kedvező helyzetben, hogy ezen nagy költséggel járó intézmenyt létesítse. A trachomás betegek száma egyre szaporodik, míg ez a hivatalos gyorsasággal teljesített jegyzékváltás folyik, s hogy mi lesz a vége, azt elképzelheti az, aki a trachoma gyors és rohamos terjedését ismeri.

— Szeged a kisbirtokosok gyűlésén. A kisbirtokosok országos egyesülete, melynek Szeged város is alapító tagjai sorába tartozik — mint már említettük — meghívta a várost évi rendes közgyűlésére, melyet márczius 20-án tart meg a fővárosban. A tanács mai határozata szerint az ülésen Szeged városát Laszló Gyula tanácsos fogja képviselni, miről már értesítették is az egyesületet.

— Elvesztett és nyert magyarok. Szeged hatóságától is kimutatást kér a belügyminiszterium arról, hogy 1891-ben mennyi volt a szegedi kihonosodottak és hány a polgári kötelékbe belépők száma. A „forgalom” nem volt nagy, de sajna a „bevétel” kisebb a „kiadás”-nál és így a bilanz nem valami kedvező. Elvesztett szegedi magyar három, megnyertünk kettőt és az igen érdekes, hogy a nyert magyarok egyike egy cs. és kir. hadnagy. A kihonosodott szegediek ezek: Roth Ede kereskedő, dr. Stein Ernő bányarvos, Kleinmann József Mór gyáros.

— Kamarai ülések. A kereskedelmi- és iparkamarának mindkét osztálya ülést tartott ma délután, az ipari osztály Rainer Ferencz, a kereskedelmi Weiner Miksa elnökelete alatt. Jelen voltak az üléseken: Csányi János, Csikós Ignác, Gál Kálmán, Harcz Lajos, Kass János, Ligeti Sámuel, May R. Miksa, Obláth Lipót, Rainer Károly, Szarvady Lajos, Vass Károly beltagok és ifj. Szmollény Nándor levelező tag. Elmaradását kimentette: Lichtenberg Mór. Az iparosztály a szegedi raktár-szövetkezet meghívását tárgyalta és a február 28-iki értekezletet Obláth Lipót beltagot, Kulinyi Zsigmond titkárt és Bakay Nándor másodtitkárt javasolja a kamara képviselőletében kiküldeni. A kereskedelmi osztály részint a brassói kamara és az ujszegedi ékszerészek átiratára, részint a szegedi ötvösök, ékszerészek és óráskok beadványára azokat a károkat tárgyalta, melyeket a vándorló óra- és ékszerkereskedők és az ékszeresekkel is kereskedő zálogház-tulajdonosok a rendes üzlettel bíró ékszerészeknek okoznak. Mind a két ügyben fölterjesztést javasol az osztály a kereskedelemügyi miniszterhez. Az osztályülések után a kamarai beltagok értekezletet tartottak és megbízták az elnökeget, hogy a február 10-iki ülésre tüzze ki az elnöki állás betöltését, mely Lillin Károly elhunytá által üresedett meg.

— Egy plébános az influenza ellen. Nekünk is akadt már egy jó Kneip Sebestyénünk, aki csodakurára vállalkozik. Temesvárott lakik ez a tudós pap, aki a legdivatosabb betegség orvosságát találta föl, mint ezt Temesvárról írják lapunknak és a plébános ur influenza orvosságát igen komolyan veszik. Az influenza ezen nagy ellensége és megölője Schelegian Vincze gr. kel. plébános, szentszéki ülnök, aki ha bevág az orvossága, Kneip on is tulesz népszerűség dolgában.

Schelegian plébános rendkívül buzgó természetbuvár és évek hosszú sora óta gyűjti és tanulmányozza a népnél közhasználatba levő orvosságokat. Bár maga nem orvos, alapos ismerője az orvostudományi szakmunkáknak. Schelegian plébános az influenza gyógyítására a következőket ajánlja: Mindenekelőtt az influenzabeteg gyomra a szokásos házi szerekekkel kitisztítandó. Azután egy citrom héjastól összevagdala egy fél liter vízben megfőzendő; héjastól azért, mert nem a citrom belseje a gyógyszer, hanem a citromhéjban levő aetherikus olaj. Ezt a folyadékot három vagy több részben egy nap alatt gurgulázva meg kell inni. Az influenzával járó forróláz ennek folytán azonnal megszűnik. Külsőleg a következő orvosság használandó: két krajczárért fenyőmag (juniperus communis) vásárlandó. A fenyőmagokat jól össze kell törni, 3 deczi ecetben megfőzni, keresztül szűrni és a folyadékkal massageokat csinálni az egész testen. Este egy törülköző bemártandó a fenyőmagos ecetbe azután jól kifacsarandó és a beteg nyakára és talpára alkalmazandó. Reggelre a főfájás elmúlik és a köhögés megszűnik. Ahol fenyőmag (juniperus) nincs, ott fenyőfa-levelek is használhatók. Óvakodni kell azonban, nehogy a közönséges juniperus összetévesztessék a juniperus sabinával, mely mérges és csakis orvosi rendelésre használható. A betegszoba naponként többször szellőztetendő. A szellőztetés ideje alatt a beteg jól betakarandó. Ajánlatos, hogy a beteg napközben 10—15 fenyőmagot elrágjon és olaját lenyelje. Ugyanez ajánlandó az egészségeseknek is, kik az influenzás betegekkel érintkeznek, mert ez megóvja őket a megfertőztetéstől. A betegnek a következő ételek nyújthatók: marhasuleves, köménymag-leves, csirkeleves, becsinált hus (a disznó-hus kivételével), hüvelyes vetemények a hüvelytől keresztülszűrve. Zsíros ételektől óvakodjék a beteg. Szeszkes italokat nem szabad inni a betegnek, még cognacot sem. De ha a beteg mégis inni óhajt, igyék bo-

rovicskát vagy citromleves bort, esetleg théat. Jó a giesshübli, továbbá a murányi, vagy fibisi savanyu viz is. Kivánatos volna, ha Schelegián plébános gyógy módjához az orvosok is hozzászólnának.

— **Nem lesz megállóhely.** Erről a felső-tanyai földbirtokosokat szomoruan érintő határozatával értesíti Baross miniszter a várost. Szeged tudvalevőleg azt kérte, hogy a 300. sz. örháznál létesítsen az államvasut megállóhelyet. A miniszter azt írta vissza, hogy miután a kis, 14 kilométernyi vonalon már három ilyen megállóhely van, negyediket nem létesíthet. De ha akár a 289., akár a 302. sz. örháznál levőt megszüntetik, nincs kifogása a 300. számúnál a létesítés ellen. Ebben az esetben választ vár a miniszter, amelyben nyilatkozzon a város a költségek viselése felől.

— **Uj iskolaszéki tag.** Kovács Albert iskolaszéki elnök ma átiratot intézett a tanácshoz, melyben az elhunyt Lillin Károly helyére új iskolaszéki tag megválasztását kéri. Az új iskolaszéki tagot a február havi közgyűlésen fogja megválasztani a városi képviselőtestület.

— **Ostromállapot.** Szegeden csak Jack, a hasfölmetsző tette próbára a rendőrség türelmét a leveleivel, amíg Fogarasi Nagy Dénes ur hamiskás személyében el nem csípték. A szomszédos Sándorfalván meg aláírás nélküli levelek hozták izgatottságba s egyuttal ijedségbe is az embereket. Fenyegető levelek ezek, amelyeket ott találtak egy szép reggel kifüggesztve a jegyző s az előjárók háza falán. A divatos rémitgetés a legújabb szülőtte lelővéssel és felpörköléssel fenyegeti az előjáróság tagjait. Az van bennök elmondva, hogy a „mostani előjárók nem végzik jól a dolgukat s ilyen vezetés mellett elpusztul a község“. A községet az elpusztulástól megmentendő, golyót és petroleumot ajánl a jeles levélíró. Most erélyesen nyomozzák, de eddig nem tudták meg a kilétét.

— **Járványos betegségek.** A t. főorvos jelentése szerint a múlt heten a város területén a következő járványos betegségek fordultak elő: 1 roncsoló toroklobb, 1 kanyaró, 2 hagymáz, 1 orbáncz, 2 trachoma. A külterületen: 2 roncsoló toroklobb, 1 hagymáz.

— **Ágostaiak statisztikája.** A szegedi ágostaiak, mint Thomay lelkész jelenti az országos statisztikai hivatalnak, öt lélekkel szaporodtak meg a múlt évben. 24 ágostai vallású született, 19 halt meg.

— **Szomorú levél.** Szomorú helyről szomorú levél jött ma a városnak. A lipótmezei tébolyda igazgatósága egy szegedi ember halálát tudatja. Régen ott lakott már a gyógyíthatlanok között Bitó János felső-tanyai földműves ember, míg megkönyörült rajta a halál. A tébolyda-igazgató arra kéri a várost, hogy értesítsék a haláláról a feleségét.

— **Kérelem a városhoz.** A valkányi római katolikus hívek nagy bajban vannak. Bár számuk majdnem meghaladja a kétezret, mostanáig se templomuk, se iskolájuk nincs. Ha misét akarnak hallgatni, a tizenkét kilométernyire fekvő Ó-Bessenyőre kell, hogy elmenjenek a templomba. Most végre folyamodtak a belügyminiszteriumhoz, mely kérelmükre megengedte, hogy egy templom építési céljaira könyöradományokat gyűjtsenek. A hívek első sorban Szeged városához fordultak segélyért. Kérelmük fölött még nem határozott a tanács, de remélhetőleg meg lesznek elégedve a jó valkányiak a város áldozatkészségével, mert Szeged sohasem fősvénykedik, ha nagy szükségére szükség van.

— **Egy fenyítő-pap.** Horgosról vesszük a következő sorokat: Ujabb bizonyosságot tett róla Pákulicz János horgosi plébános, hogy lépéseit sehol sem jellemzi és követi a szeretetet. Kinos eset történt Horgoson. Az, hogy itteni suhanczok, köztük az egyik gondnok fia, belopództak a r. k. templomba és kifeszegették a parselyeket. Sulyos, szigorú büntetést érdemelnek ezek a kegyetlen, gonosz legénykéek, de nem az a sorja, hogy a pap álljon be fenyítő bíróságnak. Ezt tette Pákulicz János tiszteendő ur. Maga elé állította a perselyűritő gyerekeket és kegyetlenül elverte őket ugyannyira, hogy néhányan látéletet szerezve, följelentést tettek a plébános ellen sulyos testi sértésért. Ime, így lett ez a horgosi ügy is kétszerezesen kinos.

— **Egy szegedi orvosi műtét.** Szegedi fiatal specialista dr. Falta Marczel, érdekes orvosi műtétet végzett a napokban, amely egy gyógyszer új alkalmazásával áll összekötetésben s amelyről az „Orvosi Hetilap“ legutóbbi száma a következőket írja:

K. Péter, 10 éves, makói földműves fia már hosszabb idő óta, melynek pontosabb tartalmáról fölvilágosítás nem volt nyerhető, jobboldali fülfolyásban szenvedett; azonban fájdalomról nem panaszkodott egész múlt évi szeptember haváig, midőn időnként belenyúláló, hasgató fájdalmakat érzett fülében, melyek október 3-dikán oly fokra hágtak, hogy a fül deirált, örvöngésbe tört ki. Ilyen állapotban hozta el az anyja. A jobb fülből tömegesen szivárgott a vér s előzetes kifocskendés után, a tükrrel való vizsgálat a dobhártya teljes hiányát s a dobürben álcák jelenlétét derítette ki. Azonnal alkalmaztam a kéznél levő olajat, majd terpentinnel vegyítve, végül borszeszt. De semmi eredmény sem volt elérhető, mert elhagyták ugyan az álcák a dobürt, de amint világosság érte őket, azonnal visszahúzódtak. Megkísértettem elsötétíteni a helyiséget, azon hiszemben, hogy talán így győzedelmeskedhetem az álcák makacsosságán, de ekkor türehtlen fájdalmakat állott ki a beteg, bizonyára az álcák különböző irányban való botorkálása miatt. Nem maradt más hátra, mint fülcsipeszhez folyamodnom és a legkülönbélebb fogásokkal sikerült tizenegy, körülbelül 12 mm hosszú álcát kihoznom, melyekről ekkor már kiderült, hogy a Lucília Sarcophaga álcái. A beteg erre sokkal nyugodtabb lett s bár a dobüreg teljesen tiszta képet nyújtott, itt-ott mégis fölajdult, mi azon gyanut keltette föl bennem, hogy még visszamaradhatott álcza s többszöri vizsgálat után sikerült is egynek a dobüri felső tasakból egy pillanatra kibuvó végét fölfedezni. Miután a csipesztől semmit sem remélhettem, jodoformport fuvtam a fülbe, mire, mintha csak elvágattak volna a fájdalmak s a még bent levő két álcza, nem törődve még a világgal sem, a külső fülnyíláshoz mászott. Ebből azon következtetést vonom, hogy jövő hasonló esetben azonnal a jodoformhoz nyulva, czélt fogok érni.

— **Molnár-bál.** A farsangnak ez is rendezés mulatsága. A Back B. fiai első szegedi gőzmalmanak molnárai idei tánczvigalmukat február hó 13-án a Feketesas-szálloda disztermében tartják meg saját segélyalapjuk javára. Belépti-díj: előre váltva személyenkint 80 krajczár, este a pénztárnál 90 krajczár. Jegyek előre válthatók: Eppinger Sándor és Fullmann Jakab urak kereskedéseikben, Gruber Gusztáv vendéglősnél, Kraxner György főmolnárnál és a rendezőség tagjainál a Back-malomban. A tánczvigalmon Urbán Lajos zenekara játszik.

— **A torontali társulat szegedi telefonja.** Már elkészült a nagyszabású telefonhálózat, mely Szegedet, a felsőtorontali ármentesítő-társulat székhelyét összeköti a társulat összes védvonaláival egészen Ara-

dig. A telefonhálózat a Marostól a társulat összes tiszai védvonalaira kiterjed s M. Padétól Tisza-Hegyesen át N. Kikindáig a társulati igazgatóság székhelyéig vezet.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. Lévy Ede végzett tanár jelöltet, a szegedi tankerületi főigazgatósághoz irnokká nevezte ki.

— **A csanádi klérusról.** Dessewffy Sándor püspök Farkas Gusztáv szerb szentpéteri plébánost Uj-Csanádra plébánosnak nevezte ki.

— **Tánczmulatság.** Meghívót vettünk több iparos ifju által február hó 13-án a Hungária-sörécsarnok nagytermében rendezendő zártkörű tánczvizgalomra. Belépti-díj személyenkint 50 kr. Családjegy 3 személyre 1 frt 20 kr. Pénztárnál 20 kr. drágább. Jegyek válthatók Schummer János borbély üzletében (Somogyi-utca), Gera István borbély üzletében (budapesti-sugárut), a Hungária sörécsarnokban és a rendező bizottsági tagoknál. Kezdeté esti 8 órakor. A t. hölgyek kéretnek minél egyszerűbben megjelenni. Belépti-jegyek csak a meghívó előmutatása mellett válthatók.

— **Ujra megnyitott iskola.** Felsőtanya neszürjhegyi népskolája tíz napig be volt csukva az influenza járvány miatt, mely nagyon elharapódzott már a gyermekek között. Mint a kerületi orvos ma a városi főorvost érte itette az iskola növendékei között már megszűnt a járvány s ma már megkezdődött a tanítás.

— **Cox és Box Ó-Becsén.** Tegnap az ó-becsei műkedvelők előadást rendeztek. Előadták Cox és Box című kitünő angol bohózatot. Coxot Haluska Gyula, Boxot Gulánics Ferencz játszta s nekik köszönhető nagy részben az a kiváló mulatság, melyben a közönség részesült. Előadták még Hol a férj? című vígjátékot, melyben Barna Gizi, Kovács Ferencz és Gulánics Ferencz mulattatták a közönséget. Előadás után tánczra kerelkedett a fiatalság s világos reggelig folyt a mulatság.

— **Nagy tűz Petrovoszellóban.** Horváth Lajos Balázs petrovoszellói birtokos nagy kárát vallotta hanyagságának, melyet gazdasága körül tanusított. Istállójában tegnap tűz ütött ki s nem csak az épület, hanem a benne elhelyezett igás jószág is bennégett. A kár körülbelül 1000 forintra becsülhető.

— **A vizek.** A Tisza és mellékfolyók állása febr. hó 4-én a következő:

	Méter	
	folott	alatt
Szatmár	1.52	—
Tokaj	1.94	—
Szeged	1.01	—
Arad	—	0.69
Szolnok	1.36	—
T.-Becse	0.06	—
Csongrád	1.10	—
Gyoma	2.70	—
Sárospatak	1.00	—

Lelőtt tanító.

— A tanyai szerelmi dráma. —

Nagy-Iván Gyulát, a dorosmai tanyák közt lefolyt szerelmi dráma hőjét a rendőrség ma délután átadta a fenyítőbírósnak a bűnlelkekkel s a fölvetett vallomási jegyzőkönyvekkel együtt.

Nagy-Iván Gyula a rendőrség előtt erősen kertelt s azt vallotta, hogy a véres tettet véletlenségből követte el; ő csak azért ment ki, hogy a feleségét haza hozza s csak nagy indulatában, pár perczel a tett elkövetése előtt ötlött az agyába, hogy lelővi a tanitót.

A vérengzésnél használt revolverről azt mondja, hogy azt nem ő vitte ki a tanyára. Ezzel akarja elhárítani magáról az előre megfontoltság vádját. Azt mondja, hogy a fegyver, ott a tanyán, dulakodás közben akadt a kezébe.

Vele egészen ellenkezőleg vallott Kormányos Pál fuvaros, akit még tegnap reggel letartóztatott a rendőrség.

Kormányos ma délutánig vizsgálati fogságban volt, mivel az eltűnt dorosmai gazda, Rác Gergely elföldelésével gyanúsították. A vád alaposnak látszott, de ma aztán kiderült, hogy csak szóbeszéd és pusztá gyanu az egész.

A szegedi csendőrség dorosmai lovas-örse ma átiratilag értesítette a főkapitányságot arról, hogy Rác Gergely teljes testi épségben megkerült. Hogy hol csatagolt három napig, arról nem szól az irás. Rainer főkapitány ennek folytán Kormányost a délután folyamán szabadlábra helyezte.

Sperlágh Antal, a lelőtt pusztai tanító a szegedi kórházban fekszik s ott is marad jó darabig, mert a sérülései életveszélyesek.

*

Nagy-Iván Pál fogyasztási adóbiztos, a letartóztatott Nagy-Iván Gyula bátyja, annak kijelentésére kért föl bennünket, hogy az öcsését nem a rendőrség fogta el, hanem önkényt jelentkezett.

Nagy-Iván Pál ugyanis tegnap délután négy óra tájban találkozott az öcsésével a Mars-téren. Ezt mondta neki:

— Te, téged keres a rendőrség. Eredj, jelentsd föl magadat, mert ugyanis elfognak.

Az öcs kevéssé habozás után azt felelte:

— Gyerünk.

Előbb, mivel éppen a fenytő törvényszék előtt voltak, Schmid királyi ügyészhez mentek. Az ügyész, aki a véres eset iratait tegnap még nem kapta meg a rendőrségtől, oda utasította őket. Így került Nagy-Iván Gyula a fogságba.

Nyilvános köszönet.

Mindazon nagyra becsült uraknak és urhölgyeknek, akik szívesek voltak Dusan fiunk temetésén részt venni és ezáltal nekünk a szenvedett súlyos csapást elviselni megkönnyítették — nem különben azon mélyen tisztelt uraknak is, akik kocsijukat a temetés alkalmával rendelkezésünkre bocsájtották — eme szép keresztény vigasztalásért sietünk ezenel igaz szívből eredő mély köszönetünket nyilvánítani.

Szeged, 1892. február 4.

Kiváló tisztelettel
Fevrics György,
szegedi gör. kel. lelkész és családja.

Színház.

Somogyi szervezkedése. A lapokban áttört szó van a szegedi színház új igazgatójának társulat-szervezéséről. A hírek szerint szerződtette Somogyi Kálmár Piroskát, a kassai színház naiváját, akinek igen jó híre van, Pákay Margit végzett színésznővendéket, aki most nagy tetszéssel vendégszerepelt Somogyi társulatánál Sopronban, (a drámai szende — megjegyzendő — soproni), az új társulat tagjai továbbá Doroghy Laura Aradról és Péchy Kálmán bonvivant, szintén Aradi Gerő színházától. A szegedi színházról csak három tagot szerződtetett Somogyi: Molnár Lászlót, Csiky Lászlót és Znojemszky karmestert. Na meg Berényi titkárt.

Komáromy Mariska k. a. ma a délutáni vonattal érkezett városunkba özv. Csepreghy Ferenczné urnő társaságában, aki boldogult férjének, a jeles népszinmű írónak

„Sárga Csikó“ című legjobb művét látni fogja vasárnap színpadunkon. Komáromy k. a. csekély időközökkel többször fog föllépni; így az első két föllépése után a jövő héten a Fekete domino operában lesz alkalmunk őt látni.

A járvány. Ez a jeles Schweitzer-féle vigjáték kerül ma színre. A darab a börze játék divatját ostromozza olyan kaczagató félreértések közepette, hogy a közönség elejétől végig ki sem jön a kaczagásból. Pompás szerepe van Rétheynek, Csillagnak, Fenyérinek, akik mind katonatiszteket személyesítenek, továbbá Mezeinek, aki vendéglőst játszik, de ezredesnek adja ki magát.

Törvénykezés.

A Krauszok bűnyöge.

— Egy monstre-pör. —

A tárgyalás hatodik napja.

A hatodik napja tart már ez az óriási pör s még semmi látszatja nincs annak, hogy vége akar szakadni. A tárgyalást vezető Pókay bíró türelmét és erejét meglehetősen igénybe veszi az a bonodalmas, tömördek ágazatu monstre-ügy.

Tanukihallgatások folytak ma megint. Apró, lényegtelen vallomásokat tettek Lustig Ferencz, Moreno Adolf, Frankl Henrik, Stern Bernát, Katona Imre, Bába Ferencz, Donáth János.

A megvesztegetés.

A vádhatározat szerint a család és család bukás mellett a megvesztegetés vádjá is terheli Krausz Benót.

A vizsgálati fogsága alatt a szegedi börtönben követte ezt el a vádlott. Mikor bent ült, levelezni akart Herczl-lel, de természetesen nem volt aki kivigye a levelet.

Igy aztán arra az ötletre jött, hogy az ő szobáját őrző börtönőröket megvesztegeti.

Kettőn is tett kísérletet, akik mindketteje elmondta ezt ma a végtárgyaláson részletesen.

Varga István és Kiss Sándor a neve a két derék őrkatonának, akik méltatlankodva utasították el a megvesztegetőt s jelentést tettek az esetről a vizsgálóbíróknak.

Mindkettőjüknél azon kezdte, hogy bort, sört ajánlott föl nekik.

— Nézze, itt ez a czédula. Ezzel elmegy az üzletbe, ott kap rá bort.

A czédulák ott is vannak a vizsgálati iratok mellett, mert az örök azokat is rögtön bevitték a vizsgálóbíróhoz. Ilyenformán vannak megírva a czédulák:

„Bitte auf Rechnung B. Krausz 10 kleine flaschen Bier zu verabfolgen.“

Ugyanigy szólnak a bor kiadását utalványozó jegyzetek.

Az elnök kérdéseire elmondják mindketten, hogy ezenkívül még állást is kínált nekik. Azt mondta, hogy ne maradjanak a börtönnél, nem jó állás az, kevés a fizetés. Hanem ha kiszabadul, majd alkalmazza az üzletében, kell ott sörbiztosnak az ilyen ember.

A törvényszék a két tanuval letétette az esküt s miután mára több tanu nem volt berendelve, az ülést bezárták. Folytatása holnap reggel kilencz órakor.

Legujabb.

Képviselőválasztások.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. t.) Uj-Egyház. A szebenmegyei uj-egyházi kerületben Dörr Sámuel (sz. p.) lett egyhangulag megválasztva képviselőnek. Dörr eddig is képviselte a kerületet, de eddig pártönkivüli volt és most kormánypárti programmal lépett föl. Ez hódítása a kormánypártnak a pártönkivüliektől.

Nagy-szeben. A szebenmegyei kereszténységű választókerületben a szabadelvű Gull József választatott meg orsz. képviselőnek. (A szabadelvűpárt hódítása a pártönkivülitől.)

Szász-szebes. Szebenmegye szász-szebes választókerületében gr. Horváth-Tholdy Lajos szabadelvűpárti jelölt, ki eddig is e kerületet képviselte, a választók nagy lelkesedése közt egyhangulag kiáltotta ki képviselőnek.

Nagy-Disznód. Szebenmegye nagy-disznódi kerületében br. Salmen Jenő, ki most szabadelvű párti jelölt, lett egyhangulag megválasztva képviselőnek. Salmen eddig is képviselte a kerületet, de azelőtt pártönkivüli volt és most szabadelvű párti programmal lépett föl. Hódítása a szabadelvű pártnak a pártönkivüliektől.

*

Az eddig megejtett 412 választásból mindnek ismeretes az eredménye; ezekből esik 243 a szabadelvű pártira, 86 a függetlenségű pártira, 62 a nemzeti pártira, 14 az Ugron-pártira, 3 képviselő pártönkivüli, 4 kerületben új választás lesz. A szabadelvű párt vesztett 46 és hódított 39 kerületet.

Pártértekezlet.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. táv.)

Az országos 48-as pártkör ma este értekezletet tartott Ugron Gábor lakásán és elnöklete alatt. Az értekezleten a lefolyt választások ügyét beszélték meg. Együttal elhatározta a pártkör, hogy alkalmas klubhelyiségről fog gondoskodni.

A hercegprimás Esztergomban.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. t.)

Vaszary Kolos estergomi bíboros hgprimás ma délelőtt vette át a főegyházmegye kormányzatát. Előbb teljes bíborba öltözve fogadta az esztergomi főkáptalant s Csernoch János apátkanonok és hgprimási iroda-igazgató fölolvasta a kinevezésre vonatkozó brevüket. A fölolvastás után Mayer István fölszentelt püspök ékes beszédet intézett a hgprimáshoz, aki könnyezésig megindulva sorba ölelte és csókolta a jelenlevőket. Ezután a lelkeskedő papságot fogadta ő töméltsága, a papság után Esztergom város képviselőtestülete tisztegett s a bullák kihirdetése után a hgprimás tényleg átvette a főmegye kormányzatát.

Budapest, február 4. (A „Sz. N.“ er. t.)

Vaszary Kolos hercegrímás fölszentelése vasárnap délelőtt lesz Esztergomban. Galimberti pápai nunczius Bécsből szombaton érkezik Esztergomba, hol a föl-szentelés után nagy díszbéd lesz.

Katonaság és a vallás.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. táv.)

Egy linczi lap jelentése szerint az összes csapattest parancsnokságokhoz parancs ment, melyben a tisztikar és a legénység a vallásosság ápolására utasítottatik.

Jégzajlás áldozatai.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. t.)

Boroszlóból jelentik: Az erős jégzajlás harminezhajó készüléket magával ragadt s részben összeroncolt. Ez eset következtében négy ember a vízbe fult. A hidat, mivel az Odera-jobbparvi vasut felőli részén sérüléseket szenvedett, elzárták.

A legifjabb főherceg keresztelőről.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. táv.) A hiv. lap mai száma így emlékezik meg: F. évi február hó 2-án, kedden ment végbe Bécsben a Hofburgban Salvator Ferencz főherceg és Mária Valéria főhercegnő ö. cs. és kir. fenségük január hó 27-én született leányának keresztelése. A szertartást dr. Mayer udvari plébános végezte, és mint keresztanya királyné Ő felsége szerepelt. Az ujszülött a kereszttségben Erzsébet Mária Francziska. Karolina Ignatia nevet nyert. Jelen voltak: Ő császári apostoli királyi felsége, Ő felsége a császárné és királyné, a Bécsben tartózkodó összes főherceg urak és főhercegeasszonyok; továbbá a legfőbb udvari méltóságok, a cs. és kir. közös külügyminiszter, császári királyi miniszterelnök, az Ő felsége személye körüli magyar királyi miniszter valamint az illető kíséret tagjai.

Vilmos császár Caprivi ebédén.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. táv.) A császár tegnap esti 6 órától éjjeli 12-ig időzött Caprivi parlamenti ebédjén. A császárral volt Henrik herceg is. Az ebéd az összes pártok tagjaiból voltak. A császár a megjelenteket megszólította és Bennisen nemzeti liberálissal félóra hosszat beszélgetett komoly kérdésekről. Beszélgetésük tárgyát, mint jelentik az iskola javaslat képezte. Az ebédén megjelent képviselőknek az a benyomása, hogy a nehézségeket, melyek e kérdésben fölmerültek, valószínűleg sikerülni fog elhárítani. Caprivi legalább egyik képviselő előtt így nyilatkozott: „Jól megy minden!.. A császár eleve azt mondta, hogy a folytatott beszélgetések diskret tárgyalását kerüli, mert csak ilyen föltétel mellett megozhat itt fesztelelenül“. A császár az ebédén tengerészeti egyenruhát viselt. Kocsija már fél 10 órára meg volt rendelve.

Az ebédén körülbelül 40-en, nagy részben birodalmi gyűlési képviselők vettek részt. Az asztalnál Vilmos császár, Lewetzow elnök és gróf Caprivi közt foglalt helyet. Ebéd után a császár előbb Bötticher államminisztert, azután több képviselőt, köztük Buhl, Mirbach grófot, Hohenlohe herceget és később Bennisent tüntette ki megszólításokkal. Utóbbival a császár hosszu ideig beszélgetett. 1/2 óra felé a császár távozott.

Egy új képviselő fegyelmi ügye.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. t.) Pestmegye közigazgatási bizottsága ma délután rendkívüli ülést tartott, Beniczky Ferencz főispán elnökelete alatt, amely alkalommal tárgyalás alá került Eötvös Géza kiskörösi (solti alsó járás) főszolgabírónak — akit a múlt hó 28-án a keszeli kerületben függetlenségi orsz. képviselővé választottak — közigazgatási tisztviselő minőségéből való fegyelmi ügyét. Az ügy előadója Beniczky Lajos t. főjegyző volt, aki olyan értelmű határozati javaslatot terjesztett elő, amely szerint Eötvös Géza ellenében a közigazgatási hatóságoknak minden további szándékba vett intézkedése megszüntetendő, azért, mert január 28-án országgy. képviselővé választották és február 2-án a főszolgabírói állásáról leköszönt. Beniczky főjegyző e javaslatát aztán szóval is megokolta.

Földváry Mihály alispán a fölolvastott javaslat elfogadását ajánlotta. Rakovszky István azonban ez ellen a nézetének adott kifejezést, hogy Eötvös Gézának lemondó nyilatkozatától valamint képviselői immunitási jogától eltekintve a törvény értelmében kell eljárni s mint-hogy Eötvös Géza ellenében oly súlyos vádak merültek föl, amelyek okszerűleg vonják maguk után a bünyvizsgálat elrendelését, a közigazg. hatóságnak ily körülmények

folytán köteletségében áll a legszigorubb intézkedések alkalmazásának elrendelése. Ennélfogva javasolja, hogy Eötvös Géza a főszolgabírói állásától függesztessék föl. — Bellaágh Imre tisztí főügyésznek az a nézete, hogy a közigazgatási bizottság — a vagyoni felelősség szempontjából — megtagadhatja ugyan Eötvös Géza lemondásának elfogadását, de tovább nem mehet; fegyelmi uton őt az állásától elmozdítani nem lehet. Dalmady Győző árvaszéki elnök szerint most csak az elmozdításról és a lemondás elfogadásáról van szó; mert a czel csak az, hogy egy tisztviselő helyébe más tétessék.

E célhoz nem szükséges azzal eljutni, hogy a volt tisztviselő megbélyegeztessék. — Dalmady tehát a lemondás elfogadása mellett van azzal, hogy helyettesítéséről azonnal történjék gondoskodás, föntartva reá nézve a számadási kérdésekre vonatkozólag a további felelősséget. Rakovszky István föntartja előbbi indítványát, mert a vármegye tisztikarának reputációja megvédelmezendő. Különben is minden hatóság önállólag járhat el saját tisztviselőivel szemben. Szapáry István gróf, Földváry Miklós, Horváth Béla kir. ügyész, Baross Pál és mások felszólalása után, a közigazgatási bizottság többsége Eötvös Gézának főszolgabírói állásától való fölfüggesztését határozta el s fizetését, ez idő ponttól számítva, egy harmad részben állapította meg.

A valuta szabályozása.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. t.) Láng Lajos államtitkár és Popovich osztálytanácsos tegnap Bécsbe érkeztek, hogy az osztrák pénzügyminiszteriummal a valutaánket összehívásának határnapja és a fölvetendő kérdések iránt tanácskozzanak. Mindkét irányban teljes megegyezés jött létre és az ánket a jövő hét folyamán egybe fog hivatni. A két kormány szándékai fölül a vezető pénzügyi körök pontosan informálva vannak, az akció sulypontja ezidő szerint Londonban van, ahonnan az osztrák hitelintézet a mívelet kedvező fogadtatásáról értesült. A magyar kormány részéről az ánketbe kiküldendők sorában emlíük: Kautz Gyulát, Lukács földhitelintézeti igazgatót, Pallaviciniörgrófot, Kochmeister bárót, Wahrmann, Szél Kálmán, Harkányi, Hegedüs és Neusztidler képviselőket. Az ánket február 22-én ül össze és 4 hét alatt befejezi munkáját.

Makkenzie meghalt.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. táv.) Londonból jelenti egy mai távirat: Makkenzie Morel tanár, Frigyes császárnak annak idején sokat emlegetett orvosa, tegnap este 10 órakor a harlew-streeti lakásán influenza következtében elhunyt.

Olasz pénzhamisítók.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. t.) Rómából távirják: Milanóban hamis pénzverő bandát fűdöztek föl, melynek szerte széjjel Olaszországban vannak czinkostársai, 20,000 lírát foglaltak le.

Vakmerő tolvajlás.

Budapest, febr. 4. (A „Sz. N.“ er. t.) Nagyváradról sürgőnyzik: Vakmerő tolvajlást vittek véghez ma éjjel az első magyar ált. bizt. társulat ügynökségének irodájában, mely a város legélénkebb részén a Szt. László téri takarékpénztár épületében van. A szolgál, ki az üzletet reggel kinyitotta, a földszinti üzlet vasajtóját lehuza találta, de nem volt bezárva. Az asztalok föl voltak törve, irományok szétszórva. Mintegy 500 frtot vittek el. A tolvajlást a körülményekkel ismerős egyének követhették el. A rablás nagy feltűnést keltett. Debreczenből már ideérkezett egy főtisztviselő. Rendőrség nyomozza a tetteket.

Közgazdasági táviratok.**Budapesti gabonatőzsde.**

Budapest, február 4. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma jól kínáltak, a vételkedv kedvező, az irányzat szilárdabb volt és 25,000 métermázsa kelt el 5 krral magasabb áron. A határidő-üzletben a déli tőzsde záratai a következők:

Buza őszre — — — — — pénz, — — — — — áru; 1892. márczius—áprilisra 10.33 pénz, 10.35 áru; szeptember—októberre 9.23 pénz, 9.24 áru; tengeri jul.—augusztusra — — — — — pénz, — — — — — áru; szept.—okt.-re — — — — — pénz, — — — — — áru; 1892. május—juniusra 5.52 pénz, 5.54 áru; zab őszre — — — — — pénz — — — — — áru; 1892. tavaszra 6.06 pénz, 6.08 áru; káposztarepcze aug.—szept.-re 13.25 pénz, 13.35 áru.

Budapest, február 4. (A „Sz. N.“ er. t.)

Délután öt órakor záródnak. Új szokványbuza tavaszra . . . 10.42—10.44 Új szokványbuza őszre 9.35—9.37 Új tengeri 1892. máj.—jun. 5.55—5.57 Szokványzab tavaszra 6.11—6.13

Budapesti terménytőzsdéről.

Budapest, február 4. (A „Sz. N.“ er. t.) Zsiraru változatlan. — Szilva szilárdabb. Boszniai 100 drbos 7.25 frttal kelt.

A budapesti értéktőzsdéről.

Budapest, február 4. (A „Sz. N.“ e. t.) A tőzsde meglehetősen szilárd irányzattal nyílt meg, de az üzlet folyamán a realizálás következtében lanyhult. A kedvező külföldi hírekre némi javulás állott ugyan be. De a zárlat ismét lanyhább. A helyi piacz szilárd volt. A valuták változatlanok.

Délutáni zárlat: osztrák hitelrészv. 312—311.70—312.60—312, magyar hitelrészv. 343—343³/₈, 4⁰/₁₀ ar. jár. 108.45—108.42¹/₂—108.52¹/₂, déli vasut 92—92.50 frttal kelt.

Budapesti sertésvásár.

Budapest, február 4. (A „Szeg. N.“ er. táv.) (A budapest—kőbányai sertéskereskedelmi csarnok jelentése.) Hizott sertésárak.) I. Magyar elsőrendűs Öreg nehéz (páronkint 400 klgron felüli sulyban) 44.—45.50 Öreg közép (pknt 300—400 klgr.) 43.—44.50 krig. Fiatal nehéz (pknt 320 klgron felüli sulyban) 47.—48.— krig. Fiatal közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban) 46.—47.— krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 45.—46.— krig. — II. Magyar szedett: Nehéz páronkint 280 kron (felüli sulyban) 44.—45.— krig. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 43.—44.— krig. Könnyű (pknt 220 krig terjedő sulyban) 43.—45.— krig. — Szerbiai: Nehéz (pknt 260 klgron felüli sulyban) 44.—45.— krig. Közép (páronkint 220—260 klgr. sulyban) 43.—44.— krig. Könnyű (pknt 220 klgrig. terjedő sulyban) 42.50—43.— krig. — Sertésletszám. 1892. febr. 2-án volt készlet 130,771 drb, 1892. febr. hó 2-án főlhajtott 1604 drb, 1892. február 2-án elszállított 3085, 1892. febr. hó 4-én maradt készletben 129,290 db. — A hizottsertés üzletirányzata: Az üzlet változatlan.

REGÉNYCSARNOK.**Két asszony.**

Irta: Belot Adolf.

(Folytatás.)

23

A lovag és a vikomt elsőkül érkeztek s falánkul élveztek a főntebb leirt dolgokat, daczára érett koruknak. De ha szemek elé-gültek voltak is, nem voltak elégedettek lábaik. Ha az ember egy órán át kinyujtott

nyakkal, összeszorított karokkal és más lábok taposását óvatosan kerülőleg áll, akkor bizony kevés érzékkel bír a szemlélődés iránt. Azért a két hü barát nem is késett menhelyet keresni elfaradt tagjaik számára és nyugodni is akartak. Emlékeztek arra, hogy egy melléktérmet főlétt tartva a pártfogó nők számára, hova beléphetek a jó barátok és a kiváltságosak is. Megmutattatták maguknak e termet s ott el is helyezkedtek.

— Uff! Mit szól hozzá? — kérde a lovag, levetve magát egy divánra.

— Azt mondom, hogy már sokkal jobban érzem magamat. Ha még egy percig maradunk ott, elájulok.

— Én is arra gondoltam.

— Érdekesé lettünk volna, természetesen; s talán hibáztunk is, hogy nem szereztük meg magunknak egy csinos elajulás gyönyörét.

— Bizonyosan arcczal fordult volna felénk sok széles hát.

— Szomszédaink helyet csináltak volna nekünk.

— És talán — szót a vikomt, — megindultak volna szerencsétlen állapotunkon és löcczát hoztak volna számunkra.

— S rajta lett volna az a sok szép váll, — folytató a lovag. — Teringettét, vikomt, ha husz évvel fiatalabb lennék, egy percig sem haboznám. Lássá, az nagyon ügyes dolog, elajulni tetszés szerint. Emlékezik bizonyos Coulanges asszonyra, kit szemei oly hírnevéssé tettek; oly nagy, hosszú és kidülülő szemei voltak, mintha fejének tornyai lettek volna.

— Emlékezem, még most is látom — kiáltott föl anicomt lelkesülten.

— Nos tehát, ámbár nem volt valami szép s ámbár nagyon kérésben élt mégis egyszer az a szépségem támadt, hogy udvaroljak neki. Teringettét, nagyon pikánsnak tetszett nekem, midőn mindenütt ezt rebasztották: Tudja az újságot, Coulanges asszonynak csak a lovag számára vannak szemei.

— Ez nagyon hizelgő lehetett önre nézve.

— Nagyon hizelgő, de hiába igyekeztem szeretetreméltó lenni, akárhányszor is találkoztam vele, kocsiblakái, vagyis: szemei soha sem fordultak felém. Egy este, a harmadranguaknál, mert akkor még a félvilág elnevezés nem volt föltalálva, bált adtak. Én, hogy feltűnő vé váljak és a borzasztó hőségtől is gyötörve, elsikoltottam magamat és Coulanges asszony karjaiba rogytam. Láttá volna a hatást: hozzám siettek, sőt szagoltattak velem, friss vízzel árasztották el arcomat s egyuttal szomszédnőim ruháit is; széttépték zsebkendőiket, hogy halántékaimat borogathassák és ő neki Coulanges asszonynak, türnie kellett mindezt. Gondolhatja, hogy másnap mentegető látogatást kellett tennem nála és siettem is hozzá e végből.

— És — folytató a vikomt, — ez a látoga-

tás tizenhét hónapig tartott. Emlékezem . . .

— Ah! Vikomt, ne beszéljen erről. Nem kellett volna biznom egy oly nőben, kinek ily nagy szemei voltak. Azt hiszi, hogy talán azért voltak e szemek nagyok, hogy jobban lássanak. Korántsem, hogy többet sirhassanak. A legközönségesebb ok elég volt arra, hogy e szemek könnyárt bocsásanak s föl nem lehetett száritani a könnyeket, ha egyszer folyini kezdtek. Valóságos vizözön volt ez. Ha elég szerencsétlen voltam az ő jelenlétében udvarias lenni valamely nő iránt, rögtön három zsebkendőt sirt tele. Hütlenség esetén, ha ilyet elkövettem volna, kész lett volna a világot elborító második vizözön. Megakartam menteni polgártársaimat, ily szerencsétlenségtől s miután biztos lettem utodomról, ki e nő iránti vonzalmamat öröklendi, elfutottam kevésbé nedves eghajjat alá.

— És mi lett a szép síróból?

— Videken él és keek szemüveget hord. Ez az ő bűnhődése . . . és az enyém.

Miatlalt a két jó barát ekképea áldozott a régi emlékek és ifjúkori badarságuknak, a dramai előadás veget ért és a fönttartott kis terem csakhamar megtelt.

Kázmér, a helyett, hogy részt venne a balban, mely kezdetet vette, mint közönyös, eleunt férfi, szintén a kis terembe menekült. Itt setagatott egyik csoporttól a másikig, midőn észrevette Terézt, ki, mint pártfogónő, szintén a fönttartott terembe jött, hogy kipihenje magát.

— Hogyan, kedves rokon, — szolt Kázmér Terézhez, — a hü Móriéz nincs oldala mellett?

— Elment beszélgetni egyik barátjával, míg én táncoltam, — válaszolt Teréz egy kissé száraz és rideg hangon, — és itt adott légyottot nekem, mert itt könnyebben föltalálhat.

— Oh! Oh! Az idő viharra mutat. Kegyed erős idegekkel bír, kedves rokon.

— Lehetséges!

— Mit tettek kegyednek, mi baja van?

— Nekem . . . az, hogy dühös vagyok önre.

— Reám, nagy Isten! . . . Mik bűneim.

— Móriéz neheztel reám ön miatt s e bál, melyben mulatni vágytam, unalmassá lett.

— Móriéz neheztel, haragszik, ez komoly dolog; bizonyosan valami vétke van. Általános szabály, ha valaki duzzog, vétkezőnek érzi magát. Talán a híres Brionne grófnéről beszélgettek?

— Valóban, — válaszolt Teréz.

— Móriéz talán tagadta, hogy ismeri?

— Csalódik; Móriéz bevallotta, hogy ismeri Brionne grófnét; de nem ismeri el a bizalmasság ama nemét, mely az ön állítása szerint, közötte és a grófné között léteznék.

— Én nem állítok semmit, — kiáltott föl Kázmér; — férje egy kis szent, ez bizonyos.

— Akkor kérem kell önt — szolt Teréz, ki vissza emlékezett férje szavára, — hogy az ő — férjem rovására ne bocsásson többé világgá hasonló gyanúsításokat.

— Komolyan mondja? — kérde Kázmér.

— Nagyon komolyan.

— Tehát kegyed jelentőséget tulajdonít ama badarságoknak, miket kegyednek mondtam?

— Ön badarságoknak nevezi azokat, ön? Egy férj, ki hűtelen nejehez! — kiáltott föl sértett hangon Teréz.

— Az ilyen kis szindarabokat minden nap élvezheti az ember, — jegyzé meg Kázmér. — Minő fiatal kegyed, kedves rokon! — szolt Kázmér, szánalommal tekintve Terézre. — Ha a férjes nők szerencsétleneknek éreznék magukat ily csekélységért, akkor nem találkoznék háztartás, amelyben naponta két három öngyilkosság ne fordulna elő. Az asszonyok azonban elég szellemesek s nem vesznek észre semmit sem. Szükséges azonban, hogy tudják magukat mihez tartani, nehogy a világ kaczagjon felettős és én, mint rokon, kötelességemnek ismerem tájékoztatni kegyedet. Azt hiszem, hogy ezért hálásak lesznek irántam, kegyed és Móriéz. . .

— Ő annyira nem hálás, — szolt Teréz, — hogy megbízott, miszerint értésére adjam . . .

— Kegyed tehát bevallotta, hogy én értesítettem a dolgok állásáról? — vágott közbe élénken Kázmér.

— Tehettem-e má ként? Kérdezett s nekem nincs titkom ferjem előtt.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Kiadótulajdonos: BÁBA SANDOR.

Nyilttér.

Ma pénteken

a „TISZA“-szálló

éttermében

Erdélyi Náczi zenekara

Rácz Gyula vezetése mellett

játszik.

Tisztelettel

48

Kass János.

Vidékre nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve. 801

Legolcsóbb árak! — Egy évi jóállás! — Javítások gyorsan és pontosan eszközölhetők.

Braun János
első alföldi
hangszer - műterme
Szegeden,
Klauzál-tér 8. sz. a.

Ajánlja mindennemű saját készítményű vonós-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszereit; kellékek és alkatrészeket, továbbá harmonikák és zenélő-műveket.

ki az egészségét szereti

az csak az én szabadalmazott

magyar nemzeti pipámból

szívjon. Az könnyű, mint a pehely és feje körülfont tájtékből asbest beléssel készült, mi által minden nikotint magába vesz és a nedv a pipa alsó részébe folyik. A dohány mindvégig száraz marad és egy ilyen pipafőt évekig nem kell tisztítani. Kívánatra küldök tájtékfej helyett porzellánból vagy fodorfából készült pipafejet. 46

Egy tökéletes

magyar nemzeti pipa

ára 2 frt. — Három darab vételnél minden pipához egy tartalékfőt adok ingyen. Egyenkint is kapható pipafő darabonként 50 Kréért.

Nyilvános hivatalokban alkalmazott személyeknek utánvét nélkül is küldök.

KUCERA IGNÁCZ, Bécs II. Nestoygasse 7.

Szegedet érintő vasutak

1892-iki

MENETRENDEJE.

Az éjjeli órák esti 6 órától reggeli 5.59-ig a percek számjegyeinek aláhuzása által vannak megjelölve.

Szeged—Mezőhegyes—Aradi vonal:

a) Szeged—Arad.

Table with columns for station names (Szeged, Szőreg, Deszk, Kis-Zombor, Makó, Apátfalva, Nagylak, Csanád-Palota, Mezőhegyes, Arad) and departure/arrival times for three different train services.

b) Arad—Szeged.

Table with columns for station names (Arad, Szent-Tamás, Pécska, Battonya, Tompa, Peregi major, Mezőhegyes, Szeged) and departure/arrival times for three different train services.

Temesvár—Báziási vonal:

a) Temesvár—Báziás.

Table with columns for station names (Temesvár-Józsefv., Saágh, Zsebely, Vojtek, Datta, Sztamona-Moravicza, Versecz, Jassenova, Fehértemplom, Báziás) and departure/arrival times for three different train services.

b) Báziás—Temesvár.

Table with columns for station names (Báziás, Fehértemplom, Jassenova, Versecz, Sztamona-Moravicza, Datta, Vojtek, Zsebely, Saágh, Temesvár-Józsefv., Szeged) and departure/arrival times for three different train services.

Valkány—Perjámos—Varjasi vonal:

a) Valkány—Varjas.

Table with columns for station names (Szeged, Valkány, Ó-Bessenyő, Nagy-Sz.-Miklós, Sáralfalva, Rác Sz.-Péter, Perjámos, Varjas) and departure/arrival times for two different train services.

b) Varjas—Valkány.

Table with columns for station names (Varjas, Perjámos, Rác Sz.-Péter, Sáralfalva, Nagy-Sz.-Miklós, Ó-Bessenyő, Valkány, Szeged) and departure/arrival times for two different train services.

Nagy-Kikinda -- Nagy-Becskerek—Versezi vonal.

a) Nagykikinda—Versez.

Table with columns for station names (Szeged, Nagykikinda, Karlova, Beodra, Török-Becse-Aracs, Kuman, Melencze, Elemér, Nagy-Becskerek, Versez) and departure/arrival times for three different train services.

b) Versez—Nagykikinda.

Table with columns for station names (Versez, Nagybecskerek, Elemér, Melencze, Kuman, Török-Becse-Aracs, Beodra, Karlova, Nagykikinda, Szeged) and departure/arrival times for three different train services.

Mezőhegyes—Kétegyházi vonal:

a) Mezőhegyes—Kétegyháza.

Table with columns for station names (Szeged, Mezőhegyes, Kamarás-major, Nesze, Kovácsháza, Bánhegyes, Megyes-Bodzás, Bánkut, Kétegyháza) and departure/arrival times for three different train services.

b) Kétegyháza—Mezőhegyes.

Table with columns for station names (Kétegyháza, Bánkut, Megyes-Bodzás, Bánhegyes, Kovácsháza, Nesze, Kamarás-major, Mezőhegyes, Szeged) and departure/arrival times for three different train services.

Szeged—Zenta—Ó-Becsei vonal:

a) Szeged—Zenta—Ó-Becse.

Table with columns for station names (Szeged, Röske, Horgos, Martonos, Ó-Kanizsa, Adorján, Zenta, Ada, Mohol, Bács Petrovosszellő, Ó-Becse) and departure/arrival times for two different train services.

b) Ó-Becse—Zenta—Szeged.

Table with columns for station names (Ó-Becse, Bács-Petrovosszellő, Mohol, Ada, Zenta, Adorján, Ó-Kanizsa, Martonos, Horgos, Röske, Szeged rókus) and departure/arrival times for two different train services.

a) Budapest—Zimony—Belgrád.

Table with columns for station names (Bécs, Budapest, Soroksár, Haraszi, Taksony, Dunavarsány, Laczháza, Dömsöd, Kún-Szt.-Miklós, Nagyállás, Szabadszállás, Fülöpszállás, Csengőd, Kis-Körös, Vadkert, Halas, Kis-Szállás, Kelebia, Szabadka, Csantavér, Topolya, Hegyes-Feketehegy, Verbász-Kula, Ó-Keér, Kiszács, Ujvidék, Pétervárad, Karlócza, Beska, India, Ó-Pazua, Uj-Pazua, Batajnicza, Zimony, Belgrád) and departure/arrival times for three different train services.

b) Belgrád—Zimony—Budapest.

Table with columns for station names (Belgrád, Zimony, Batajnicza, Uj-Pazua, Ó-Pazua, India, Beska, Karlócza, Pétervárad, Ujvidék, Kiszács, Ó-Keér, Verbász-Kula, Hegyes-Feketehegy, Topolya, Csantavér, Szabadka, Kelebia, Kis-Szállás, Halas, Vadkert, Kis-Körös, Csengőd, Fülöpszállás, Szabadszállás, Nagyállás, Kún-Szt.-Miklós, Dömsöd, Laczháza, Dunavarsány, Taksony, Haraszi, Soroksár, Budapest-Ferenczv., Budapest, Bécs) and departure/arrival times for three different train services.